អនុសាសន៍ -

សន្និសីទថ្នាក់ជាតិស្តីពីជនដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពនៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវ

១៥-១៦ ខែធ្នូឆ្នាំ២០១៥ រាជធានីភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការបង្ការការប្រមូលមនុស្សពីតាមចិញ្ចើមផ្លូវ:

- រៀបចំក្រមសីលធម៌ស្តង់ដាប្រតិបត្តិការ ស្តីពីស្តីពីជនស្ថិតក្នុងស្ថានភាពរស់នៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវ សម្រាប់មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រមូលមនុស្សពីតាមចិញ្ចើមផ្លូវ រួមទាំងឯកសារដែលងាយយល់សំរាប់កុមារះ
    - ត្រូវពន្យល់ឲ្យច្បាស់ពីតួនាទីនិងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់កម្លាំងសន្តិសុខខណ្ឌ
    - ត្រូវមានការបណ្តុះបណ្តាល និងវគ្គបំពាក់បំប៉នឲ្យបានទៀងទាត់តាមការចាំបាច់
    - ត្រូវផ្តល់ឯកសារថតចម្លងដល់ក្រុមដែលរងផលប៉ះពាល់រួមទាំងអ្នកបំរើសេវាកម្មាន្ត
- ផ្សព្វផ្សាយដល់មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់អំពីក្របខណ្ឌច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រមូលមនុស្ស និងដល់ជនដែលរស់នៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវ ព្រមទាំងអំពីច្បាប់ គោលនយោបាយ និងឯកសារដទៃទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ មានដូចជាកំណត់ពន្យល់អំពីច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបការជួញដូរមនុស្សនិងការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទជាដើម។
- ក្រសួង និងនាយកដ្ឋានសង្គមកិច្ច (MoSAVY/DoSAVY) សាលាក្រុងនិងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ត្រូវជូនដំណឹងដល់គ្រប់ជាបណ្តាញសហគមន៍ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលឲ្យដឹងជាមុន មុនពេលព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗកើតមានឡើង អំពីពេលវេលា និងកន្លែងនៃព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះ ដែលតម្រូវឲ្យមានផែនការសន្តិសុខពិសេស ដើម្បីឲ្យក្រុមដែលរងផលប៉ះពាល់បានដឹង និងរៀបចំសម្រាប់ការបញ្ជូនពួកគាត់ទៅកាន់ទីតាំងផ្សេង។

នៅក្នុងអំឡុងពេលប្រមូលមនុស្សពីតាមចិញ្ចើមផ្លូវះ

- មិនអត់ឱនជាដាច់ខាតចំពោះអំពើហឹង្សា និងការរំលោភបំពានលើរាងកាយ និងពាក្យសំដីដោយមន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ ឬអាជ្ញាធរផ្សេងៗ រាប់ទាំងការយាយី និងការរើសអើងភេទ ឬយេនឌ័រះ
- មិនអត់ឱនជាដាច់ខាតចំពោះការសូកប៉ាន់(មានជាដូចជា លុយកាក់ ការធ្វើការងារ ឬការដោះដូរផ្លូវភេទជា ថ្នូរនឹងការដោះលែង) និងជំរិតទារប្រាក់ និង/ឬ សម្ភារៈដូចជាទូរស័ព្ទដៃជាដើម។
- ប្រាប់ឲ្យដឹងអំពីមូលដ្ឋានច្បាប់សម្រាប់ការចាប់ខ្លួនដល់ក្រុមដែលរងផលប៉ះពាល់ និងធានាសិទ្ធិទទួលបាន ការណែនាំផ្នែកច្បាប់។
- កំណត់ជម្រើសដែលល្អប្រសើរសម្រាប់ការបញ្ជូនទៅសេវាកម្មផ្សេងៗ។
- អនុញ្ញាតឲ្យបុគ្គល និងក្រុមដែលរងផលប៉ះពាល់អាចប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយសមាជិកគ្រួសាររបស់ពួកគេ និង បណ្តាញ/ក្រុមគាំទ្រដទៃផ្សេងទៀត។
- ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដល់បណ្តាញសហគមន៍ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនានា និងអង្គការសហប្រជាជាតិ ដឹងអំពីការចាប់ប្រមូលដោយក្រសួង និងនាយកដ្ឋានសង្គមកិច្ច (MoSAVY/DoSAVY)សាលាក្រុង ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន។
- គ្មានការបំបែកសមាជិកក្រុមគ្រួសារ ហើយគ្រប់ពេលវេលា ត្រូវធានាថា កុមារគ្រប់រូបទទួលបានការការពារនិងមិនត្រូវទុកចោលដោយគ្មានការថែមទាំ ឬស្ថិតក្នុងហានិភ័យណាមួយឡើយ។

<u>នៅមជ្ឈមណ្ឌលសង្គមកិច្ច /មជ្ឈមណ្ឌលសំចត</u>

<u>សេវាអប្បបរមា</u>

- ការគោរពសិទ្ធិមនុស្សត្រូវតែធានាឲ្យមានគ្រប់ពេលវេលា។
- ត្រូវដោះលែងជាបន្ទាន់ចំពោះស្ត្រីដែលមានផ្ទៃពោះ ស្ត្រីដែលទើបសម្រាលកូន ស្ត្រីដែលមាននកូនតូចៗ ឬដែលត្រូវការសេវាសុខភាពចាំបាច់។
- ត្រូវដោះលែងជាបន្ទាន់កុមារដែលមានឪពុកម្តាយ ឬអ្នកថែទាំ។
- ត្រូវដោះលែងជាបន្ទាន់ ឬជាអទិភាពបំផុត ហើយត្រូវចាត់ការសំណើរសុំការដោះលែងឲ្យបានឆាប់រហ័ស ជាពិសេសសម្រាប់ករណីបន្ទាន់បង្ហំ និងអ្នកដែលមានជំងឺធ្ងន់ធ្ងរឬរ៉ាំរ៉ៃដែលត្រូវការការព្យាបាល ឬការថែទាំសុខភាព ទៀងទាត់ ដោយត្រូវរក្សាការសម្ងាត់ចាំបាច់។
- គ្រប់ពេល ត្រូវធានាដល់ស្តង់ដារអប្បបរមានៃកញ្ចប់សេវារួមបញ្ចូលទាំង សុវត្ថិភាព ទឹក និងអនាម័យ ការទទួលបានអាហារគ្រប់គ្រាន់ និងដោយឥតគិតថ្លៃ សេវាសុខភាព និងការគាំទ្រផ្នែកផ្លូវចិត្ត ដោយមានបន្ទប់ដាច់ដោយឡែក បង្គន់ សម្ភារៈងូតទឹកសម្រាប់ស្ត្រីនិងកុមារ។
- ត្រូវមានដំណើរការចុះឈ្មោះប្រកបដោយស្តង់ដាជាមួយនឹងទិន្នន័យប្រជាសាស្ត្រដែលប្រមូលបាន និងដែលមាន ដើម្បីតម្រង់ទិសដល់អ្នកផ្តល់សេវា ត្រូវរក្សាទុកក្រោមស្តង់ដារនៃការរក្សាការសម្ងាត់ និងភាពឯកជន
- ធានាឲ្យមានការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយក្រុមគ្រួសារនិងបណ្តាញ ឬក្រុមគាំទ្រដទៃផ្សេងទៀត រាប់បញ្ចូលទាំង ការជួបសួរសុខទុកដោយផ្ទាល់ពីក្រុមគ្រួសារ និងអ្នកថែទាំ។
- ការគ្រប់គ្រងករណីរបស់កុមារ ជាពិសេសការវាយតម្លៃអំពីស្ថានភាពរបស់កុមារម្នាក់ៗ ការបង្កើត និងការអនុវត្តផែនការករណីមួយៗ។

<u>ការគ្រប់គ្រង</u>

- ពន្យល់បំភ្លឺអំពីគោលដៅរបស់មជ្ឈមណ្ឌល និងនីតិវិធីរបស់មជ្ឈមណ្ឌលៈ មជ្ឈមណ្ឌលសំចតសម្រាប់រយៈពេល ស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្នសំរាប់ជនដែលងាយរងគ្រោះ ដោយផ្អែកលើគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្ត។
- នីតិវិធីប្រតិបត្តិការស្តង់ដាសម្រាប់បទដ្ឋានអប្បបរមា និង"ការគ្រប់គ្រង ឬការគាំទ្រ" ជនទាំងឡាយ នៅពេលដែលបញ្ជូនពួកគាត់ទៅមន្ទីរសង្គមកិច្ច (កន្លែងទទួលបណ្តោះអាសន្ន) និងនៅមជ្ឈមណ្ឌលសង្គមកិច្ច រួមទាំងការសម្ភាសន៍ ឬការវាយតម្លៃជាមុន អំពីស្ថានភាពរបស់ពួកគេ និងតម្រូវការសម្រាប់ជម្រើសនៃការបញ្ជូន។
- ពិនិត្យឡើងវិញនូវរចនាសម្ព័ន្ធនៃមជ្ឈមណ្ឌល និងការគ្រប់គ្រងមជ្ឈមណ្ឌល សេវាដែលបានផ្តល់និងក្រុមគោលដៅ។
- ធានាឲ្យមានការសម្របសម្រួលយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយមន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានីភ្នំពេញនិងអាជ្ញាធរសុខភាពពោធិ៍ចិនតុងដែលស្ថិតក្រោមក្រសួងសុខាភិបាល ដើម្បីឲ្យមានការចុះពិនិត្យជាទៀងទាត់ពីក្រុមគ្រូពេទ្យ (រៀងរាល់ សប្តាហ៍និងនៅពេលមានបញ្ហាបន្ទាន់កើតមានឡើង)។
- អនុញ្ញាតឲ្យអង្គការសហប្រជាជាតិនិងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនានា ចូលក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលនេះ ដោយគ្មានឧបសគ្គ។

- បង្កើតនីតិវិធីជានាការពារកុមារ សម្រាប់មជ្ឈមណ្ឌល និងពង្រឹងសមត្ថភាពដល់បុគ្គលិករបស់មជ្ឈមណ្ឌល។

<u>អនុសាសន៍ទូទៅ៖</u>

<u>ទូទៅ</u>

- រក្សាទំនាក់ទំនងឬកិច្ចប្រជុំឲ្យបានទៀងទាត់រវាងក្រសួង ឬមន្ទីរសង្គមកិច្ច អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន អង្គការសហប្រជាជាតិ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនានា តាមរយៈក្រុមការងារបច្ចេកទេស និងកិច្ចប្រជុំដទៃទៀតតាមការចាំបាច់ ដើម្បីចែករំលែកព័ត៌មាន គោលបំណងដោះស្រាយបញ្ហា ក៏ដូចជា ការស្វែងរកដំណោះស្រាយ រយៈពេលខ្លី មធ្យម និងយូរអង្វែង។
- រៃអង្គាសប្រភពធនធានថវិកាជាតិនិងប្រភពធនធានផ្សេងៗពីខាងក្រៅ។

<u>អំពីការប្រមូលមនុស្សពីតាមចិញ្ចើមផ្លូវ៖</u>

- ផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ន រាល់សកម្មភាពចាប់ប្រមូលមនុស្សពីតាមចិញ្ចើមផ្លូវ ដើម្បីកំណត់អាទិភាពលើការវាយតម្លៃ និងជម្រើសផ្សេងពីនេះ ដោយផ្អែកលើការវាយតម្លៃ ដើម្បីផ្តល់ឱកាសឲ្យពួកគេ ពិនិត្យមើលថាតើជម្រើសផ្សេងពីនេះ មានប្រសិទ្ធភាពកម្រិតណា។
- ស្វែងរកការសន្យាជាលាយលក្ខខណ្ឌអក្សរ (លិខិតស្នាម) ពីសាលារាជធានីភ្នំពេញស្តីពីការផ្អាកការចាប់ប្រមូល មនុស្សពីតាមចិញ្ចើមផ្លូវទាំងអស់ដើម្បីជូនដំណឹងឲ្យបានពេញលេញបន្ថែមទៀត អំពីរាល់សេវាចាំបាច់ទាំងអស់។
- បន្តអនុវត្តការផ្តួចផ្តើមភាពជាដៃគូរវាងនគរបាលនិងសហគមន៍ជាមួយមន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលរួចនិងពង្រីកនៅក្នុងតំបន់ផ្សេងៗ នៅពេលនិងនៅកន្លែងដែលមានបញ្ហាទាំងនេះកើតឡើង។ ការងារនេះ គួរតែរួមបញ្ចូល ការបណ្តុះបណ្តាលផ្សព្វផ្សាយអំពីសេចក្តីត្រូវការរបស់ជនដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពរស់នៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវ និងបទពិសោធន៍នៃអំពើហិង្សាពីសំណាក់កងសន្តិសុខ និងនគរបាលខណ្ឌ។

<u>អំពីជម្រើសផ្សេងៗនិងការគាំទ្រនិងសេវាដែលត្រូវបានធ្វើឲ្យប្រសើរឡើង</u>

- ធ្វើការវាយតម្លៃអំពីសេវាបច្ចុប្បន្នដែលមានស្រាប់ និងតម្រូវការពហុវិស័យនៃជនដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពរស់នៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រុមរងផលប៉ះពាល់។
- កំណត់ប្រភេទសេវា ដែលត្រូវផ្តល់តាមគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្ត៖ការបន្តផ្តល់សេវាពីសេវាអប្បបរមាដល់សេវាដែលមានលក្ខណៈឯកទេសច្រើនជាង។
- ស្វែងរកលទ្ធភាពសំរាប់ធ្វើសមាហរណកម្មក្រុមគ្រួសារឬសហគមន៍ក្នុងភាពជាដៃគូជាមួយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនានា។
- កំណត់កាលានុវត្តភាពផ្សេងទៀត (ការលើកទឹកចិត្តផ្នែកសេវា ឬអ្នកស្ម័គ្រចិត្ត?) ដូចជាសកម្មភាពលំហែរកម្សាន្តសម្រាប់ការអប់រំ ឬការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក៏ដូចជា ការជឿទុកចិត្តនិងការជឿជាក់លើខ្លួនឯងដោយដឹងថា វាត្រូវការពេលវេលា។

- លទ្ធភាពមានប័ណ្ណអ្នកប្រើប្រាស់សេវាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលចេញរួមគ្នាដោយរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល (សិទ្ធិប្រើប្រាស់សេវាសុខភាពដោយឥតគិតថ្លៃ និងការទំនាក់ទំនងដើម្បីជួយសម្រួលដល់ក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេទទួលបានប័ណ្ណសម្គាល់អ្នកក្រីក្រ)។
- បង្កើតនីតិវិធីស្តង់ដាប្រតិបត្តិការដើម្បីធានាឲ្យមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការកាន់តែមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានដោយផ្ទាល់ ជាមួយឃុំ/សង្កាត់ ក្រុមប្រឹក្សាស្ត្រីនិងកុមារ (WCC) ក្រសួងកិច្ចការនារី និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលសម្រាប់ការបញ្ជូនប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ទៅកាន់សេវាគ្រប់គ្រាន់។
- បង្កើនការយល់ដឹងក្នុងចំណោមក្រុមដែលរងផលប៉ះពាល់ រួមទាំងអ្នកបំរើសេវាកំសាន្តឲ្យយល់ដឹងអំពីមូលនិធិដែលបានផ្តល់ទៅឲ្យក្រុមប្រឹក្សាស្ត្រីនិងកុមារ(WCC) សម្រាប់បញ្ហាស្ត្រី។
- បន្តកិច្ចសហការរឹងមាំជាមួយ និងការផ្តល់ថវិកាសម្រាប់ក្រុមគាំទ្រសហគមន៍និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនានាដែលផ្តល់សេវាចាំបាច់ (មានជាអាទិ សេវាសុខភាព សេវាសិទ្ធិមនុស្ស សេវាទីជំរក សេវាគាំពារផ្លូវចិត្តជាដើម ។ល។) និងស្វែងរកកាលានុវត្តភាពដើម្បីពង្រីកការផ្តល់មូលនិធិនិងសេវាតាមរយៈវិមជ្ឈការនិងយន្តការវិសហមជ្ឈការ រួមទាំងសិទ្ធិទទួលការផ្តល់មូលនិធិដែលផ្តល់ឲ្យឃុំសង្កាត់(ឧទា. អង្គការកម្ពុជាដើម្បីជួយស្ត្រីមានវិបត្តិ (CCWC)។

- លើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់យន្តការគាំពារសង្គមសម្រាប់ជនដែលរងផលប៉ះពាល់ និងសមាជិកគ្រួសាររបស់ពួកគេ (រួមទាំង ជាអាទិ ប័ណ្ណអ្នកក្រីក្រនៅតាមជនបទ មូលនិធិសមភាពសុខភាពការគាំទ្រផ្នែកស្បៀងអាហារ (និងជូនដំណឹងដល់ក្រុមគ្រួសារពាក់ព័ន្ធអំពីថាតើប័ណ្ណនេះមានប្រយោជន៍យ៉ាងដូចម្តេចចំពោះពួកគេក្នុងការប្រើប្រាស់សេវាទាំងនេះ។

- ត្រូវធ្វើឲ្យសេវាគាំទ្រស៊ីគ្នាជាមួយនឹងសកលវិទ្យាល័យ និងកម្មវិធីនានាខាងផ្នែកការងារសង្គម ចិត្តវិជ្ជា ថ្នាំពេទ្យការថែទាំព្យាបាល និងច្បាប់ ដើម្បីផ្តល់លទ្ធភាពដល់ការដាក់បញ្ចូលកម្មវិធីកម្មសិក្សារបស់និសិត្សក្នុងការកំណត់សេវាសាធារណៈ

- សិទ្ធិទទួលបានការបន្តអប់រំ ឬការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ (នៅ ឬតាមរយៈមជ្ឈមណ្ឌលសង្គមកិច្ចការស្ម័គ្រចិត្តដ៏មានគុណភាព ឬអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល...)និងកាលានុវត្តភាពក្នុងការចិញ្ចឹមជីវិតដល់ជនដែលរងផលប៉ះពាល់៖
    - កាលានុវត្តភាពអប់រំ
    - ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈផ្អែកលើកាលានុវត្តភាពការងារដែលមានស្រាប់
    - អក្ខរកម្មខាងហិរញ្ញវត្ថុ ការទទួលបានមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ
- អក្ខរកម្មផ្នែកច្បាប់សម្រាប់ជនដែលរងផលប៉ះពាល់ ដើម្បីយល់ដឹងពីច្បាប់និងគាំទ្រដល់សេវាកម្មច្បាប់ដើម្បីរាយការណ៍និងស្វែងយុត្តិធម៌។

-<u>អនុសាសន៍ជាក់លាក់របស់ក្រុម</u>

កុមាររស់នៅ ឬធ្វើការនៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវ៖

- លំនៅដ្ឋានសង្គមត្រូវបានអនុវត្តដោយរដ្ឋាភិបាល។
- ការរស់នៅដោយឯករាជ្យឬជាក្រុម ត្រូវបានគាំទ្រ/អនុវត្តដោយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនានា។

- "សុវត្ថិភាពរស់នៅតាមផ្លូវ" ដែលដឹកនាំកុមារ(ការពិគ្រោះយោបល់ ការតស៊ូមតិ និងការផ្តល់មូលនិធិ)
-
- ការអប់រំអំពីបំណិនជីវិត/សុវត្ថិភាព ត្រូវបានគាំទ្រ/អនុវត្តដោយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។
- កិច្ចគាំពារប្រចាំថ្ងៃសម្រាប់គ្រួសារដែលនៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវ ត្រូវបានគាំទ្រ/អនុវត្តដោយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។
- ផ្តល់ប័ណ្ណអ្នកប្រើប្រាស់សេវាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដល់កុមារដែលរស់នៅឬធ្វើការនៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវ ដែលប័ណ្ណនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយនគរបាលនិងអាជ្ញាធរ ដើម្បីអាចទំនាក់ទំនងទៅអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីបញ្ជូនកុមារដើម្បីទទួលបាននូវសេវាផ្សេងៗ និងបង្ការការដាក់កុមារនៅមជ្ឈមណ្ឌលព្រៃស្ពឺឬមជ្ឈមណ្ឌលស្រដៀងគ្នា។
- ការគ្រប់គ្រងករណីដោយបុគ្គលិកសង្គមកិច្ច (រដ្ឋាភិបាល/អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល) ដើម្បីកំណត់និងអនុវត្តដំណោះស្រាយមួយដែលលក្ខណៈយូរអង្វែងសម្រាប់ធ្វើសមាហរណកម្មនិងសុវត្ថិភាពរបស់កុមាររស់នៅនិង/ឬការធ្វើការងារនៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវ។

ជនដែលមានពិការភាពផ្នែកចិត្តសង្គម៖:

- ការគាំទ្រផ្នែកសង្គម៖ មជ្ឈមណ្ឌលថែទាំប្រចាំថ្ងៃជំរកពេលយប់ (ការយល់ព្រមដោយសេរី ក្រោយពីបានទទួលព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ពេញលេញ)។
- បង្កើតសេវាសុខភាពផ្លូវចិត្តនៅតាមសហគមន៍និងក្រុមមិត្តជួយមិត្ត ដោយភ្ជាប់ទៅនឹងសេវាពេទ្យ ជាមួយនឹងការកើនឡើងជាបណ្តើរៗនូវវិភាគទានផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់រដ្ឋាភិបាល។
- ពិនិត្យឡើងវិញ អនុវត្ត និងដាក់ចេញជាផែនការសកម្មភាពសម្រាប់សុខភាពផ្លូវចិត្ត។
- បញ្ច្រៀបបញ្ហាពិការភាពចិត្តសង្គមនៅក្នុងច្បាប់ជាតិស្តីជនពិការនិងការត្រួតពិនិត្យដែលពាក់ព័ន្ធ។
- ធានាថាជនពិការផ្លូវចិត្តសង្គម ត្រូវបានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងកម្មវិធី និងគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្មីដែលមានស្រាប់ ដែលស្ថិតក្រោមឋានបរិច្ឆេទនៃរបៀបវារៈអភិវឌ្ឍឆ្នាំ២០៣០ (គោលដៅទី៣៖ដើម្បីលើកកម្ពស់សុខភាពផ្លូវចិត្ត។
- លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងនិងការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបទគាំទ្របន្ថែមទៀតលើការគោរព និងសិទ្ធិរបស់ជនពិការផ្លូវចិត្តសង្គមក្នុងចំណោមសាធារណជនទូទៅ។
- បង្កើនការយល់ដឹងរបស់អាជ្ញាធរផ្សេងៗ ដូចជានគរបាលក្នុងការគ្រប់គ្រងជនពិការផ្លូវចិត្តសង្គមនៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវ។

- បង្កើនការយល់ដឹងរបស់ក្រុមមិត្តអប់រំមិត្ត និងកំណត់ជនបង្គោលក្នុងចំណោមក្រុមមិត្តអប់រំមិត្តដើម្បីគាំទ្រដល់ជនពិការផ្លូវចិត្តសង្គម (ការអនុវត្តន៍ល្អពីកុលកាតាប្រទេសឥណ្ឌា។(

បុគ្គលិកសេវាកំសាន្ត៖

- ធានាការគោរពច្បាប់ឲ្យបានពេញលេញនិងកំណត់ពន្យល់ពាក់ព័ន្ធនានា និងលើកកម្ពស់ការលុបចោល បទព្រហ្មទណ្ឌចំពោះការងាររកស៊ីផ្លូវភេទ។

- គាំទ្រក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីដាក់ចេញនូវការអនុវត្តន៍និងការត្រួតពិនិត្យប្រកាស លេខ ១៩៤ ដែលកំណត់ស្តង់ដារសុខភាព និងសុវត្ថិភាពការងារសម្រាប់កន្លែងអ្នកបំរើសេវាកំសាន្ត។
- លើកកម្ពស់សិទ្ធិទទួលបានការងារនៅកន្លែងសេវាកំសាន្ត (ដើម្បីកាត់បន្ថយការងារនៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវ)និងកាលានុវត្តភាពបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈដោយស្ម័គ្រចិត្តដទៃទៀតទៀត។
- ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចឲ្យបណ្តាញសហគមន៍ដើម្បីជូនដំណឹងនិងគាំទ្រដល់សមាជិករបស់ខ្លួនស្តីពីក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និងធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននិងមន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់។